

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 462/2023-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Ivana Fiačana a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného SVITOK a spol., s. r. o., Tomášikova 23/C, Bratislava, vmene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Peter Svitok, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/40/2021 z 9. augusta 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 30. augusta 2023 domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 50 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Zároveň žiada ústavný súd, aby označené rozhodnutie zrušil a vrátil jeho vec všeobecnému súdu na nové konanie a priznal mu tiež náhradu trov konania, a zároveň žiada o vydanie dočasného opatrenia a odloženie vykonateľnosti napadnutého právoplatného rozhodnutia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 0T/40/2021 z 23. júna 2021 (ďalej len „trestný rozkaz“) uznaný vinným zo spáchania trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, pričom pôvodne podaný odpor, ktorým sťažovateľ trestný rozkaz napadol, vzal neskôr späť a trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Následne na základe obhajobou obstaraného znaleckého posudku inicioval povolenie obnovy konania, kde návrh uplatnil 16. marca 2023, návrh bol však uznesením okresného súdu sp. zn. 6Nt/8/2023 z 25. júla 2023 zamietnutý. Proti uvedenému rozhodnutiu okresného súdu podal sťažnosť. Ešte 24. mája 2023 adresoval okresnému súdu žiadosť o odklad výkonu trestu podľa § 410 Trestného poriadku, ktorej okresný súd nevyhovel a uznesením sp. zn. 0T/40/2021 z 9. augusta 2023

(ďalej len „namietané uznesenie“) rozhodol, že podľa § 410 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľovi nepovoľuje odklad výkonu trestu odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom a ktorého výkon bol nariadený uznesením okresného súdu z 22. novembra 2022.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti predostiera tvrdenie, že obhajobou obstaraný znalecký posudok jednoznačne spochybňuje skutkové závery okresného súdu obsiahnuté v trestnom rozkaze, na základe čoho sa sťažovateľ domnieva, že trestným rozkazom došlo k porušeniu princípu „*in dubio pro reo*“ a aj k porušeniu princípu prezumpcie neviny. Tieto ním prezentované tvrdenia sú podľa jeho mienky dostatočným dôvodom na to, aby ústavný súd vydal dočasné opatrenie a odložil vykonateľnosť namietaného uznesenia okresného súdu a tiež odložil výkon trestu odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov uložený sťažovateľovi trestným rozkazom. Podľa jeho vyjadrenia namietané uznesenie okresného súdu nie je dostatočne odôvodnené, keďže reaguje na jeho zásadné námietky iba povrchno, sťažovateľ ho považuje za arbitrárne a tvrdí, že mu bolo doručené v rozpore s Trestným poriadkom. V závere formuluje presvedčenie, že „*Vykonaním trestu odňatia slobody, ktorý bol nariadený Napadnutým uznesením, dôjde k porušeniu prezumpcie neviny Sťažovateľa a porušeniu zásady „in dubio pro reo“, a to vzhľadom na závery Znaleckého posudku, ktoré jednoznačne spochybňujú skutkové zistenia súdu o vine Sťažovateľa obsiahnuté v Trestnom rozkaze.*“.

4. V postupe okresného súdu, ktorý namietaným uznesením nepovolil odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody, vidí sťažovateľ porušenie svojich označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ namieta porušenie všetkých svojich označených práv namietaným uznesením okresného súdu, ktorým nebolo vyhovené žiadosti sťažovateľa o povolenie odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody.

6. Podľa § 410 ods. 1 Trestného poriadku výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho jeden rok môže predseda senátu z dôležitých dôvodov odložiť, a to na čas najviac troch mesiacov odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie podľa § 408 ods. 1 (rozhodnutie o nariadení výkonu trestu).

7. Ústavný súd vo všeobecnej rovine konštatuje, že neexistuje ústavou zaručené právo na to, aby bolo vyhovené návrhu odsúdeného na povolenie odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody. Posúdenie splnenia zákonných podmienok je totiž vecou sudcovskej úvahy. Je teda na všeobecnom súde, aby skúmal a posúdil, či sú zákonné podmienky na vyhovenie návrhu splnené a svoje úvahy v danom smere riadne odôvodnil (obdobne pozri II. ÚS 222/2019). Ústavný súd musí takéto rozhodnutie rešpektovať, pričom zasiahnuť môže len vtedy, ak je výklad právnej úpravy realizovaný všeobecným súdom výrazom zjavného omylu či logického excesu, vybočuje zo zásad spravodlivého procesu alebo je prejavom svojvôle (III. ÚS 355/2021). Inými slovami, skutočnosť, že konajúci súd má pri rozhodovaní o povolení odkladu výkonu uloženého trestu

odňatia slobody diskrečnú právomoc, neznamená, že súd môže o ňom rozhodovať svojvoľne a arbitrárne. Z obsahu garancií obsiahnutých v čl. 46 ods. 1 ústavy vyplýva, že súdy v právnom štáte musia rozhodovať aj o povolení odkladu výkonu trestu predvídateľne a presvedčivo.

8. Obsah odôvodnenia namietaného uznesenia okresného súdu je však opakom tvrdení sťažovateľa, ktorý namieta, že je toto odôvodnenie nedostatočné a povrchné. Ústavný súd po podrobnom oboznámení sa s odôvodnením namietaného uznesenia okresného súdu dospel totiž k záveru, že okresný súd všetky argumenty sťažovateľa, o ktoré svoju žiadosť o povolenie odkladu výkonu uloženého trestu oprel, zodpovedal veľmi podrobne a zároveň logicky a presvedčivo. Sťažovateľovi bolo totiž vysvetlené, že jednotlivé okolnosti, ktoré v prospech povolenia odkladu výkonu trestu vo svojej žiadosti prezentoval, nemajú potrebnú relevanciu (pozri závery namietaného uznesenia, v ktorých sa okresný súd vysporiadal s argumentmi sťažovateľa o jeho dobrovoľníckej činnosti, o jeho záväzkoch z uzavretej mandátnej zmluvy a zo spotrebného úveru a pod.). Pokiaľ ide o námietky sťažovateľa, že namietaným uznesením okresného súdu malo dôjsť k porušeniu princípu prezumpcie neviny a porušeniu zásady „*in dubio pro reo*“, ústavný súd v stručnosti konštatuje, že ide o námietky celkom scestné a na prvý pohľad zjavne neopodstatnené, keďže predmetom namietaného uznesenia okresného súdu nebolo rozhodovanie o vine sťažovateľa.

9. Ústavný súd je tak toho názoru, že okresný súd uviedol vo svojom rozhodnutí dostatočne konkrétne a náležité argumenty, ktoré podporujú zákonnosť postupu pri rozhodovaní o sťažovateľovej žiadosti o povolenie odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, pričom výklad, ktorý v súvislosti s aplikáciou príslušnej právnej úpravy okresný súd prezentoval, nijako neodporuje zmyslu a účelu príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich podmienky na povolenie takéhoto odkladu. Pokiaľ ide o sťažovateľom namietaný spôsob doručenia namietaného uznesenia okresného súdu, sťažovateľ v ústavnej sťažnosti nijako nevysvetlil, akým spôsobom sa malo toto (podľa sťažovateľa neregulárne) doručenie podieľať na ukrátení ním namietaných práv, sťažovateľ totiž namietaným uznesením disponuje, o čom svedčí skutočnosť, že ho priložil aj k ústavnej sťažnosti, a teda na možnosti uplatniť ochranu svojich práv, kde primárnym predpokladom je možnosť oboznámiť sa s jeho dôvodmi (odôvodnením), nebol nijako ukrátený.

10. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd posúdil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti bolo právne irelevantné zaoberať sa návrhom sťažovateľa na postup podľa § 129 a nasledujúcich zákona o ústavnom súde.

11. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2023

Ľuboš Szigeti
predseda senátu